

Gerda Oussoren: 'Van het één kwam het ander'

CLUBGEZICHTEN

In deze serie portretteren we de gouden vrijwilligers uit de sport. Elke vereniging heeft er wel een paar. Iedereen kent hem of haar wel, het gezicht van jouw club. Deze week Gerda Oussoren van DVSA.

Jeroen van der Veer

AMERONGEN Met een smoes werd Gerda Oussoren naar de voetbal-kantine van DVSA gelokt, om haar op deze manier een plekje te geven in deze rubriek. Het moest via een omweg, want men had verwacht dat ze anders liever niet het podium wilde pakken waar anderen haar graag zien schitteren. Het is veelzeggend voor de fanatieke vrijwilliger, die al meer dan zeventien jaar actief is binnen de vereniging.

„En ik moest hier komen omdat we het over de vrijwilligers gingen hebben”, spreekt Oussoren verbaasd. „Ja, dat klopt”, antwoordt Ria van der Klift. „Daar mag je het ook over hebben, maar dan wel met de journalist.”

OPGEBOUWD Het duo begint te lachen en de sfeer zit er direct goed in. Als de 54-jarige inwoner van Amerongen achterin in de kantine plaats neemt aan een tafeltje, begint ze te vertellen hoe zij bij DVSA terecht is gekomen: „Mijn zoons en dochter hebben hier voetbal. Eén van de jongens is hier sinds kort weer actief. Maar zelfs toen geen enkel kind van mij lid was, bleef ik bij de club.” Dat komt vooral door het feit dat de Amerongse in die zeventien jaar een

■ Gerda Oussoren achterin de kantine bij de wand met 'de geschiedenis' van DVSA.

groot netwerk heeft opgebouwd. Dat begon lang geleden, toen zij de rol van leider op zich nam. „Ik vond dat je als ouder betrokken moet zijn bij de club waar je kinderen spelen.

Van het één kwam het ander en zo rolde ik langzaam de vereniging in.”

FRISSE WIND De ledenadministratie, het wedstrijdsecretariaat, de

planning van de vrijwilligers en de scheidsrechterscommissie. Het zijn allemaal functies die Oussoren heeft bekleed. „Of ik geen bestuurlijke functie wil? Welnee, ik ben

geen bestuurder. Ik ben iemand die dingen moet doen.”

Binnen de vereniging waait momenteel een frisse wind. Het oude bestuur is vervangen door nieuwe fanatieke bestuurders en daardoor verandert er een hoop. Veel, behalve de werkzaamheden van Oussoren. „Natuurlijk moet ook ik wennen aan de omslag, maar dat is goed voor DVSA. Mijn taken blijven verder gewoon hetzelfde. Gelukkig maar, want het is veel te leuk om los te laten.”

FANATIEK Als het gesprek al een tijdje op gang is, vertelt Oussoren dat ze ook trainster is bij de aller-kleinste talentjes van de vereniging. „Ondanks dat ik zelf nooit voetbal heb, of kan voetballen, train ik de mini's. Het is een select groepje van zo'n acht voetballertjes. Heerlijk om die vrolijke bekkies te zien. Dat ik zelf geen voetbalachtergrond heb, is geen probleem. Het gaat er vooral om hoe je met ze omgaat.”

Het moge duidelijk zijn dat we hier te maken hebben met een vrijwilliger die veel tijd en energie in de vereniging wil stoppen. Al met al zo'n tien uur per week. De vraag is echter voor hoe lang nog. „Mijn werk zit sinds kort verder van huis en daardoor reis ik meer. Toch betekent dit niet dat ik stop, want ik heb daarvoor veel te veel opgebouwd en vind het allemaal nog veel te leuk. Wel zou ik iets moeten minderen, maar dat roep ik wel vaker. Benieuwd of het er ooit van komt...”

de koop
23/3/2017